

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

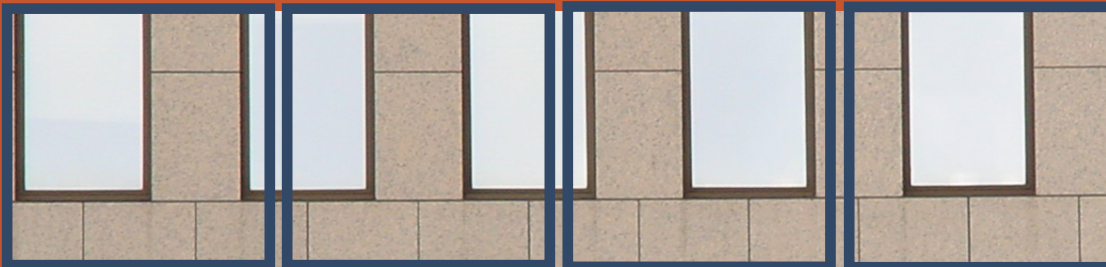
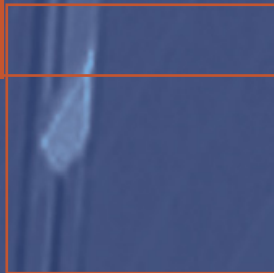
PEASEKRETARIAA DGF

ET

CONSILIUM

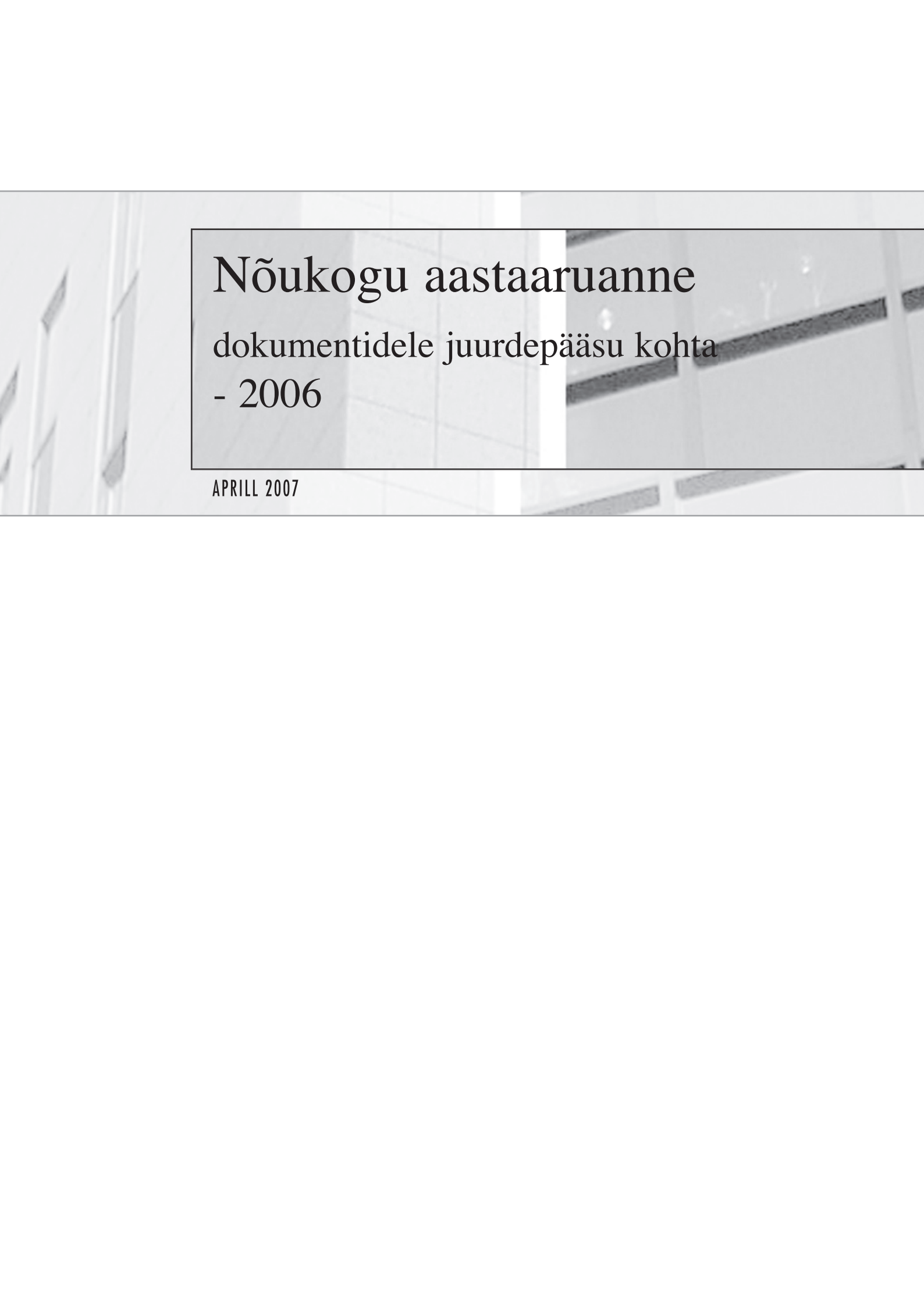
Nõukogu aastaaruanne dokumentidele juurdepääsu kohta

- 2006

APRILL 2007

Nõukogu aastaaruanne

dokumentidele juurdepääsu kohta
- 2006

APRILL 2007

Euroopa Liidu kohta on võimalik saada lisateavet internetist. Teabele pääseb ligi Euroopa serveri kaudu (<http://www.europa.eu>).

Katalogiseerimisandmed on käesoleva väljaande lõpus.

ISBN 978-92-824-2213-7

ISSN 1830-4060

© Euroopa ühendused, 2007

Reprodutseerimine on lubatud tingimusel, et viidatakse algallikale.

Printed in Belgium

TRÜKITUD VALGELE KLOORIVABALE PABERILE

Kõnealusel brošüüris on nõukogu aastaaruanne määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) kohaldamise kohta aastal 2006.

Nõukogu poolt 2007. aasta aprillis vastu võetud aruanne esitab nõukogu tehtud normatiivseid, halduslikke ja praktilisi kohandusi, et tagada määruse (EÜ) nr 1049/2001 sätete järgimine.

Samuti annab see teavet nõukogu dokumentide avaliku registri ja statistika kohta, mis kajastab üldsuse juurdepääsu dokumentidele.

Lisaks sellele toob aruanne välja määruse rakendamise viienda aasta põhiarengud ning annab ülevaate Euroopa ombudsmanile esitatud kaebustest, samuti ühenduse kohtutes määruse (EÜ) nr 1049/2001 alusel tehtud otsustest ning loetleb ühenduse kohtutes pooleliolevaid kohtuasju, mis puudutavad juurdepääsu nõukogu dokumentidele.

Lisateavet (ja eelmiseid aruandeid) juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele ja muude läbipaistvust puudutavate küsimuste kohta võib leida Interneti leheküljel <http://www.consilium.europa.eu> rubriigis "Dokumendid".

SISUKORD

	Lk
SISSEJUHATUS	7
I. NORMATIIVSED, HALDUSLIKUD JA PRAKTILISED KOHANDUSED	8
1. <i>Nõukogu dokumentide avalik register</i>	8
2. <i>Praktilised kohandused</i>	9
3. <i>Sisejuhendid, koolitused, personal</i>	11
II. JUURDEPÄÄSUTAOTLUSTE ANALÜÜS	12
• Taotlejate elukutsed ja geograafiline paiknemine	12
• Taotlustega hõlmatud valdkonnad	13
• Läbivaadatud dokumentide ja juurdepääsu keelavate otsuste arv	13
III. JUURDEPÄÄSUÕIGUSE SUHTES ERANDITE KOHALDAMINE	15
• Keeldumise põhjused	15
• Õigusnõustamise erand	15
IV. OLULISED ARENGUD	17
1. <i>Nõukogu arutelude suurema läbipaistvuse mõju institutsiooni poliitikale üldsuse juurdepääsu küsimuses</i>	17
2. <i>Dokumentidele juurdepääsu käsitlev institutsioonidevaheline komitee</i>	18
3. <i>Määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta</i>	19
V. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED	21
A. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUS	21
B. ÕIGUSLIKUD MEETMED	23
VI. LÕPPMÄRKUSED	27
LISA: STATISTIKA ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU KOHTA NÕUKOGU DOKUMENTIDELE	29

SISSEJUHATUS

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) artikli 17 lõikes 1 sätestatakse, et "*kõik institutsioonid avaldavad igal aastal aruande eelmise aasta kohta, kus on näidatud mitmel korral on institutsioon keelanud juurdepääsu dokumentidele, selliste keeldude põhjused ning registrisse kandmata tundliku sisuga dokumentide hulk*"¹.

Käesolev aruanne hõlmab määruse nr 1049/2006 rakendamist nõukogus 2006. aastal.

Sarnaselt eelmistele aastaaruannetele² esitatakse käesoleva aruande I osas määruse 1049/2001 sätetele vastavuse tagamiseks nõukogu poolt 2006. aastal tehtud normatiivsed, halduslikud ja praktilised kohandused. II osas analüüsitakse vaatlusperioodi jooksul esitatud juurdepääsutaotlusi. III osas käsitletakse lähemalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 kohaselt juurdepääsuõiguse suhtes erandite kohaldamist nõukogus. IV osas on loetletud määruse rakendamise viiendal aastal aset leidnud peamised sündmused ning V osas käsitletakse Euroopa ombudsmanile esitatud kaebusi ja õiguslikke meetmeid. Viimases, VI osas esitatakse aruande järeldused.

¹ Vt nõukogu eelmisi aruandeid (7957/03, 8036/04, 8896/05 ja 13354/1/06 REV 1) ning komisjoni aruandeid (KOM (2003) 216 lõplik, KOM (2004) 347 lõplik ja KOM (2005) 348 lõplik). Euroopa Parlamendi 2002.–2005. aasta aruannete kohta vt Euroopa Parlamendi peasekretäri 23. jaanuari 2003. aasta (PE 324.992/BUR), 19. veebruari 2004. aasta (PE 338.930/BUR/NT), 7. märtsi 2005. aasta (PE 352.676/BUR./ANN.) ja 22. märtsi 2006. aasta (PE 371.089/BUR./ANN.) märkusi büroole. Komisjon avaldas lisaks 30. jaanuaril 2004 vastavalt määruse nr 1049/2004 artikli 17 lõikele 2 aruande määruse põhimõtete rakendamise kohta (KOM (2004) 45 lõplik).

² Vt 7957/03, 8036/04, 8896/05 ja 13354/1/06 REV 1

I. NORMATIIVSED, HALDUSLIKUD JA PRAKTILISED KOHANDUSED

1. Nõukogu dokumentide avalik register

Määruse nr 1049/2001 artikli 11 kohaselt peavad ühenduse institutsioonid tegema dokumendiregistri elektroonilises vormis kättesaadavaks. Alates 1. jaanuarist 1999 toiminud nõukogu dokumentide avalik register sisaldab viiteid automaatse arhiveerimissüsteemi teel sisestatud nõukogu dokumentidele. Kõik nõukogule või mõnele selle ettevalmistavale organile edastatud dokumendid, mis ei ole tundliku sisuga ning mille põhjal peetakse arutelusid, mis võivad mõjutada otsustamisprotsessi või kajastada saavutatud edusamme antud valdkonnas, lülitatakse automaatselt registrisse. Tundliku sisuga dokumentide³ puhul näitab nende autor ära viited, mida võib registrisse kanda⁴.

Register võimaldab juurdepääsu suurele hulgale selliste dokumentide täistekstidele, mis tuleb vastavalt nõukogu kodukorra II lisa artiklile 11 teha üldsusele otseselt kättesaadavaks niipea, kui need on saadetud ringlusse⁵. Sellised dokumendid kuuluvad järgmistesse kategooriatesse:

- nõukogu ja selle ettevalmistavate organite istungite esialgsed päevakorrad (erandiks on teatud militaar- ja julgeolekuküsimustega tegelevate organite istungite päevakorrad);
- nõukogule esitatud dokumendid, mis on loetletud sellise päevakorrapunkti all, millele on kodukorra artikli 8 kohaselt lisatud märke "avalik arutelu" või "avalik mõttevahetus"⁶;
- seadusandluse valdkonnas COREPERile ja/või nõukogule esitatud I/A- ja A-punktide märkused, samuti õigusaktide eelnõud, ühisseisukohtade eelnõud ja ühistekstid, mis on heaks kiidetud asjaomases lepituskomitees;
- dokumendid, mis käsitlevad õigusakti pärast vastuvõetud ühisseisukohta, ühisteksti heakskiitmist lepituskomitees või lõplikult vastu võetud õigusakti;
- mis tahes muud nõukogus vastu võetud tekstid, mis on ette nähtud Euroopa Liidu Teatajas avaldamiseks;

³ Määruse (EÜ) nr 1049/2001 tähenduses on "tundliku sisuga dokumendid" sellised, mis on liigitatud kategooriasse "CONFIDENTIEL", "SECRET" või "TRCS SECRET/TOP SECRET". Vt selle kohta nimetatud määruse artikli 9 lõiget 1.

⁴ Vt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõiget 2 ja artikli 11 lõiget 2.

⁵ 2006. aastal tehti registri kaudu üldsusele kättesaadavaks 102 087 dokumenti koheselt nende ringlusse laskmisel.

⁶ Vt nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõike 5 punkti b, ELT L 285, 16.10.2006, lk 47. Täiendava teabe jaoks selles küsimuses vaata käesoleva aruande IV peatüki punkti 1, lk 17.

- kolmandate osapoolte dokumendid, mille nende autor on avalikustanud või mis on avalikustatud tema nõusolekul;
- dokumendid, mis on taotluse esitanud isikule täielikult kättesaadavaks tehtud.

31. detsembri 2006. aasta seisuga oli registris 849 117 dokumenti (kõigis keeltes kokku), millest 583 905 (68,7% registreeritustest) olid avalikud, st kättesaadavad kas allalaaditavas formaadis (563 089 dokumenti PDF- või HTML-formaadis) või taotluse alusel (20 816 dokumenti muus formaadis). See tähendab 22,8%list kasvu võrreldes 2006. aastal registrisse kantud dokumentidega (691 410 dokumenti 2005. aasta detsembri lõpus ja 849 117 dokumenti 2006. aasta lõpus) ja registri kaudu otseselt juurdepääsetavate dokumentide arvu 38,3%list kasvu (422 297 dokumenti 2006. aasta jaanuari alguses ja 583 905 dokumenti sama aasta lõpus).

Lisaks sisaldas register 2006. aasta 31. detsembril 14 763 dokumenti koodiga "P/A" (st osaliselt juurdepääsetav), sealhulgas 2 133 elektrooniliselt kättesaadavat dokumenti (PDF-formaadis)⁷. Enne 1. veebruari 2004 (millest alates on kõik osaliselt juurdepääsetavaks liigitatud uued dokumendid tehtud üldsusele registri kaudu otseselt kättesaadavaks) registreeritud "P/A" dokumente tavaliselt alla laadida ei saa, kuid taotluse alusel tehakse need kättesaadavaks.

2006. aastal kasutas nõukogu dokumentide avalikku registrit 380 349 eri kasutajat (2005. aastal 259 106), mis tähendab 46,8%list kasutajate arvu kasvu ühe aasta jooksul. Külastuste koguarv kasvas 61,8% (1 722 354 külastust 2006. aastal ja 1 064 039 külastust 2005. aastal), mis teeb rohkem kui 4 780 külastust päevas. Konsultatsioonide (st vaadatud ekraanipiltide) arv kokku oli 7 818 759.

Asjaomase perioodi jooksul koostati 409 tundliku sisuga dokumenti (originaalkeeltes), millest 32 on liigitatud kategooriasse "SECRET UE" ja 377 kategooriasse "CONFIDENTIEL UE". Nendest on registris nimetatud ühte "SECRET UE" ja 78 "CONFIDENTIEL UE" dokumenti vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõikele 2 ja artikli 11 lõikele 2.

2. *Praktilised kohandused*

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaselt tuleb arvesse võtta kõiki taotlusi juurdepääsuks nõukogu dokumentidele, mis käsitlevad institutsiooni vastutusalasse kuuluva poliitika, tegevuse või otsustega seotud küsimusi, sealhulgas ka taotlusi, mis on seotud salastatud dokumentidega.

⁷ Dokumendi sisu osaline avaldamine on kooskõlas määruse artikli 4 lõikega 6.

Salastatud dokumentidele juurdepääsutaotluste menetlemine nõuab põhjaliku uurimise läbiviimist nõukogu peasekretariaadi asjaomastes talitustes. Läbipaistvusega tegelev talitus vaatas 2006. aastal läbi 949 salastatud dokumenti (593 salastatud dokumenti 2005. aastal), sealhulgas 45 kategooriasse "CONFIDENTIEL UE" ja 904 kategooriasse "RESTREINT UE" liigitatud dokumenti⁸.

Läbivaatuse teostamiseks konsulteerivad läbipaistvusega tegeleva talituse ametnikud süstemaatiliselt asjaomaste autorite/talitustega. Vaatamata läbivaadatavate toimikute sageli väga keerulisele iseloomule on nõukogu peasekretariaat saanud sellest tuleneva kasvava halduskoormusega hakkama ning on suutnud järgida määruses nr 1049/2001 sätestatud tingimusi ja tähtaegu.

Sellega seoses tuleks märkida, et vastamiseks ettenähtud aeg on 15 tööpäeva võimaliku pikendamisega veel 15 tööpäeva võrra asjakohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks kui taotlus hõlmab väga suurt hulka dokumente.

2006. aastal oli esialgsete taotluste menetlemise keskmine aeg 14 tööpäeva. Nõukogu sekretariaat pikendas tähtaega 18,6% esialgsete avalduste puhul, kuid on sunnitud kasutama seda võimalust sagedamini kordustaotluste puhul, mis tuleb läbi vaadata informatsiooni töörühmas enne COREPERile ja nõukogule vastuvõtmiseks saatmist, sest kõik need etapid nõuavad aega.

Nõukogu kaalub taotletud dokumentide osalist avalikustamist regulaarselt vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6. See soodustab suuremat avatust, eelkõige seadusandluse valdkonnas.

Kui dokument on nõukogus või selle ettevalmistavates organites veel arutamisel ning selles on kajastatud delegatsioonide seisukohad, võib tekkida olukord, kus dokumendi täielik avaldamine võib mõjutada läbirääkimiste nõuetekohast pidamist. Sellisel juhul kohaldab nõukogu üldjuhul määruse artikli 4 lõiget 3, võimaldades juurdepääsu arutlusel olevate ettevalmistavate dokumentide sisule, eemaldades ainult viited delegatsioonidele. Huvitatud osapooled võivad seega jälgida arutelude käiku, kahjustamata institutsioonide otsustamisprotsessi. Kõnealune toimimisviis ei piira siiski määruse artiklis 4 ette nähtud muude erandite võimalikku kasutamist.

⁸ Kõnealused dokumendid käsitlesid eelkõige justiits- ja siseküsimuste (40,6%), ÜVJP (21,2%) ja laienemise (34,9%) valdkondi.

3. *Sisejuhendid, koolitused, personal*

Sarnaselt eelmistele aastatele korraldas nõukogu sekretariaat ka 2006. aastal koolituskursusi⁹ dokumentide koostamise eest vastutavatele nõukogu töötajatele, et tutvustada neile üldsuse dokumentidele juurdepääsuga seoses järgitavat menetlust ja korda.

2006. aastal oli nõukogu peasekretariaadi läbipaistvuse ning üldsuse dokumentidele ja teabele juurdepääsu üksuses (DG F) 16 töötajat, kes olid spetsialiseerunud järgmiselt:

dokumentidele juurdepääs: 2 AD ja 8 AST kategooria ametnikku

üldsuse teavitamine: 6 AST kategooria ametnikku.

Üldsuse teavitamise üksus käsitleb isikute teabetaotlusi nõukogu peasekretariaadi hea haldustava eeskirja kohaselt¹⁰. 2006. aastal sai üksus üldsuselt 17 712 pöördumist (sealhulgas 11 070 taotlust) ning käsitles 4811 teabetaotlust, millest 3913 oli saadetud elektronpostiga ning 898 kirja teel¹¹.

⁹ Vaatlusperioodil korraldati kokku neli koolituskursust (üks igas kvartalis); lisaks sellele korraldati konkreetse sisuga teabekoosolekuid läbipaistvusega tegeleva talituse töötajatele, nõukogu peasekretariaadi erinevate talituste asjaomastele liikmetele ning nõukogu ettevalmistavate organite liikmetele.

¹⁰ Nõukogu peasekretäri / ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. juuni 2001. aasta otsus, mis käsitleb Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi ja selle töötajate üldsusega ametialase suhtlemise hea haldustava eeskirja, EÜT C 189, 5.7.2001, lk 1.

¹¹ 2005. aastal käsitles osakond 13 147 (11 785 elektronpostiga ja 1 362 kirja teel saadetud) pöördumist.

II. JUURDEPÄÄSUTAOTLUSTE ANALÜÜS

Esimeses etapis käsitleb isikute taotlusi nõukogu dokumentidele juurdepääsuks nõukogu peasekretariaat. Nõukogu sekretariaadi osalise või täieliku keeldumise korral võib taotleja esitada kordustaotluse palvega otsus uuesti üle vaadata. Kui kordustaotlus osaliselt või täielikult tagasi lükatakse, võib taotleja esitada kaebuse Euroopa ombudsmanile või algatada kohtumenetluse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtus.

Käesoleva aruande lisan on esitatud statistika üldsuse juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele viie esimese täisaasta jooksul pärast määruse nr 1049/2001 jõustumist.

Vaatluseperioodi jooksul sai nõukogu üldsuselt 2 224 taotlust juurdepääsuks kokku 11 353 dokumendile. Täielikult või osaliselt avalikustati 2006. aastal 9606 dokumenti (esialgse või kordustaotluse alusel).

Nagu nõukogu dokumentide avaliku Interneti registri kasutamise statistika näitab, on Interneti registrist saanud oluline otsinguvahend isikutele, kes soovivad tähelepanelikult jälgida Euroopa Liidu tegevust. Seda kinnitab külastuste hulk, mis on kasvanud peaaegu 61,8% (see arv on nelja aasta jooksul pidevalt kasvanud).

Taotlejate elukutsed ja geograafiline paiknemine

Esialgseid taotlusi esitasid peamiselt üliõpilased ja teadustöötajad (34,5%). Samuti olid juristid (9,1%), kaubandus, tööstus ja survegrupid (17,6%) sotsiaalsetes ja kutsealastes kategooriates kõrgelt esindatud. Kuna taotlejad ei pea oma isikut avaldama või esitama – tavaliselt elektronpostiga saadetud – taotluse põhjust, on märkimisväärse osa (13,6%) taotlejate elukutse teadmata. Ka enamus kordustaotlusi esitasid üliõpilased ja teadustöötajad (54,3%).

Ajakirjanikud esitasid ainult 5,7% kordustaotlustest, peamiselt seetõttu, et institutsioonide dokumentide avalikud registrid on ajakirjanikele ainult üheks mitmest võimalikust teabeallikast. Lisaks on enamus ajakirjanikke huvitatud peamiselt viimastest uudistest. Seetõttu pole üllatav, et ajakirjanike esitatud vähesed juurdepääsutaotlused olid peamiselt seotud uuriva ajakirjandusega ja seega sarnased teadustöötajate taotlustele.

Taotlejate geograafilise paiknemise järgi esitati enamuse esialgseid taotlusi Belgiast (26,1%), Saksamaalt (15,4%), Prantsusmaalt (8,1%) ja Ühendkuningriigist (7,8%). Väljastpoolt ELi saabunud avaldused moodustasid 8,5% kõigist avaldustest. Kordustaotlused esitati peamiselt järgmisest viiest riigist: Ühendkuningriigist (22,9%), Saksamaalt (22,8%), Belgiast (17,1%), Itaaliast (8,6%) ja Madalmaadest (8,6%)¹².

Belgiast pärit esialgsete ja kordustaotluste suhteliselt suur arv on seletatav asjaoluga, et mitmete rahvusvaheliste äriühingute ja õigusbüroode, samuti paljude Euroopa tasemel erinevaid majandus- ja tööstussektoreid esindavate assotsiatsioonide peakorterid asuvad Brüsselis.

Taotlustega hõlmatud valdkonnad

Taotlustega hõlmatud valdkondadest tunti endiselt suurt huvi justiits- ja siseküsimuste vastu (24,5%)¹³. Sellele järgnesid avaldused välissuhete ja ÜVJP (14,3%), keskkonna (6,6%), põllumajanduse ja kalanduse (5,9%) ja konkurentsivõime (5,8%) alastele dokumentidele juurdepääsuks.

Kui taotlejate huvi justiits- ja siseküsimuste (24,5% taotlustest 2006. aastal ja 22,5% 2005. aastal), ÜVJP (14,3% taotlustest 2006. aastal ja 12,8% 2005. aastal) ja konkurentsivõime (5,8% taotlustest 2006. aastal ja 5,3% 2005. aastal) vastu jäi küllaltki stabiilseks, siis siseturuga seotud taotluste arv langes jätkuvalt kuni 4,6%ni (6,2% taotlustest 2005. aastal ja 14,2% taotlustest 2004. aastal)¹⁴.

Läbivaadatud dokumentide ja juurdepääsu keelavate otsuste arv

Vaatlusperioodi jooksul vaatas peasekretariaat läbi 11 353 dokumenti, millest esialgsel etapil (peasekretariaadi vastus nõukogu nimel) avalikustati 9 606. 142 dokumendi suhtes esitati 40 kordustaotlust, mille tulemusel otsustas nõukogu avalikustada veel 99 dokumenti (46 täielikult ja 53 osaliselt).

¹² 2005. aastal esitati enamik kordustaotlusi Belgiast (28,1%), Ühendkuningriigist (18,8%) ja Saksamaalt (12,5%).

¹³ Eelmisel aastal oli see arv natuke väiksem (22,5%). 1999. aastal moodustasid justiits- ja siseküsimused 37% juurdepääsutaotlustest, see osakaal langes 29%ni 2000. aastal, 29,5%ni 2001. aastal, 24,4%ni 2002. aastal, 22%ni 2003. aastal ja 20,4%ni 2004. aastal.

¹⁴ Dokumentidest, mis avaldati täielikult pärast juurdepääsutaotluse esitamist, oli 24,3% seotud justiits- ja siseküsimustega, 11,5% ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga, 7,4% siseturuga ning 6,8% sotsiaalpoliitikaga. Kõigist täielikult või osaliselt avaldatud dokumentidest oli 28,2% seotud justiits- ja siseküsimustega, 12,7% ÜVJPga, 6,9% siseturuga ja 6,4% sotsiaalpoliitikaga.

Seega ei antud vaatlusperioodi jooksul taotletud 11 353 dokumendist juurdepääsu 1 648 dokumendile (esialgne ja kordusetapp kokku), mis tähendab juurdepääsu 76,8% dokumentidele (taotletud ja täielikult avalikustatud dokumendid) või 87,7% dokumentidele, kui võtta arvesse ka osalise juurdepääsuga dokumendid.

Kui juurdepääsu määr nõukogu dokumentidele tõusis 2005. aasta 81,2%lt 2006. aasta 87,7%le, tuleb neid numbreid vaadata mitte üksnes koostoimes taotletud dokumentide arvu kasvuga (kuni 20% eelmisel aastal), vaid ka silmas pidades koheselt pärast ringlusse laskmist registri kaudu kättesaadavaks tehtud dokumentide suurt arvu (2006. aastal 102 087 ja 2005. aastal 77 832).

III. JUURDEPÄÄSUÕIGUSE SUHTES ERANDITE KOHALDAMINE

Keeldumise põhjused

Esialgsete taotluste puhul oli keeldumise põhjuseks kõige sagedamini otsustamisprotsessi kaitsmine, mis moodustas peaaegu poole keeldumistest (43,2%), järgnes avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga (17,1%), rahvusvaheliste suhetega (12,3%) ning kaitse- ja sõjaliste küsimustega (4,5%). 20,2% juhtudest tugines keeldumine mitmetele põhjustele: otsustamisprotsessi kaitse oli sageli esitatud koos avaliku huvi kaitsega seoses rahvusvaheliste suhete (8,7%) või avaliku julgeolekuga (2,8%). Sarnaselt oli paljudel juhtudel avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga esitatud koos avalike huvide kaitsega seoses rahvusvaheliste suhetega (3,6%).

Kordustaotluste puhul esitati 2006. aastal keeldumise põhjuseks avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga 37,2% keeldumiste puhul (2005. aastal 49,6%). 2006. aastal esitati 14% keeldumiste põhjuseks avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (2005. aastal 20,3%) ning 16,3% keeldumiste puhul avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega (2005. aastal 5,7%). Vajadus kaitsta otsustamisprotsessi toodi keeldumise põhjuseks 7% juhtudest (2005. aastal 11,4%). 20,9% juhtudest oli keeldumistel mitmeid erinevaid põhjusi: paljudel juhtudel esitati avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga koos muude keeldumise põhjustega, nagu avaliku julgeoleku (7,5%) või otsustamisprotsessi kaitse (5%).

Õigusnõustamise erand

Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse (määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes sätestatud erand) esitati 2006. aastal keeldumise põhjuseks esmasel taotlusel kõigest 2% juhtudest (2005. aastal 1,8% juhtudest) ja 4,6% juhtudest kordustaotluste korral.

Kuigi nimetatud erand ei ole nõukogus kõige sagedamini kasutatav keeldumise põhjus, tuleks selle tähtsust siiski rõhutada institutsiooni töö nõuetekohase toimimise ja tõhususe tagamise seisukohalt¹⁵.

¹⁵ Tegelikult antakse dokumentidele, mis sisaldavad nõukogu õigustalituse arvamusi ja avaldusi nõukogu ja selle ettevalmistavate organite menetluste kohta, võimalikult suur osaline juurdepääs vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6. Nii viisi avalikustatakse taotlejatele selliste dokumentide faktiline sisu, samas tagades õiguslike arvamuste konfidentsiaalsuse.

Mitmete aastate jooksul väljakujunenud kohtupraktika alusel¹⁶ ja Esimese Astme Kohtu 2004. aasta Turco¹⁷ kohtuasja otsuse kinnitusele arvab nõukogu, et nõukogu sõltumatu nõustamine õigustalituse poolt võimaldab nõukogul tagada nõukogu õigusaktide kooskõla ühenduse õigusega ning jätkata toimiku õiguslike aspekte käsitlevat arutelu. Kui nõukogu selle vahendi kaotaks, oleks ta töö tõhusus ohustatud. Seetõttu on nõukogu juurdepääs sõltumatule õigusnõustamisele kooskõlas üldiste huvidega.

¹⁶ Vt sellega seoses Esimese Astme Kohtu 3. märtsi 1998. aasta korraldust kohtuasjas T-610/97 R, Carlsen ja teised v. nõukogu, EKL 1998, lk II-485, punktid 45–47 ja Esimese Astme Kohtu 8. novembri 2000. aasta otsust kohtuasjas T-44/97, Ghignone ja teised v. nõukogu, EKL 2000, lk II-1023, punktid 47–48. See kohtupraktika leidis äramärkimist kohtu 23. oktoobri 2002. aasta otsuse (kohtuasjas C-445/00, Austria v. nõukogu) punktis 12.

¹⁷ Vt Esimese Astme Kohtu 23. novembri 2004. aasta otsust kohtuasjas T-84/03, Maurizio Turco v. nõukogu (EKLis veel avaldamata), punkt 62 ja järgmised. Nimetatud kohtuotsus on praegu edasi kaevatud (kohtuasjad C-39/05 P ja C-52/05 P).

IV. OLULISED ARENGUD

1. Nõukogu arutelude suurema läbipaistvuse mõju institutsiooni poliitikal üldsuse juurdepääsu küsimuses

Pärast üldise läbipaistvuspoliitika vastuvõtmist Euroopa Ülemkogu poolt 2006. aasta juunis on võetud mitmeid meetmeid eesmärgiga veelgi parandada üldsuse juurdepääsu nõukogu otsustamisprotsessile¹⁸. Seega on muudetud nõukogu kodukorra asjaomaseid sätteid, et institutsiooni tööd veelgi avatumaks muuta, tehes avalikuks:

- kõik nõukogu arutelud kaasotsustamismenetluse teel vastuvõetavate õigusaktide kohta;
- nõukogu esimesed arutelud muude kui kaasotsustamismenetluse teel vastuvõetavate õigusaktide kohta ning järgnevad arutelud konkreetse õigusakti üle, välja arvatud juhul, kui nõukogu või COREPER otsustab teisiti;
- üldasjade ja välissuhete nõukogus 18-kuulise programmi üle toimuvad arutelud, nagu ka nõukogu ülejäänud koosseisude arutelud oma prioriteetsete küsimuste üle;
- komisjoni 5-aastase programmi, iga-aastase tööprogrammi ja iga-aastase poliitilise strateegia esitamine komisjoni poolt, samuti sellest tuleneva mõttevahetuse;
- muud mõttevahetused liidu ja selle kodanike huve mõjutavate oluliste küsimuste üle¹⁹.

Lisaks avaldatakse vastavalt nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõikele 5²⁰ kõik nõukogu avatud istungi päevakorras nimetatud dokumendid enne selle nõukogu istungi toimumist. Praktikas tähendab see, et avalikustada tuleb nõukogu päevakorras avaliku aruteluna käsitletava päevakorrapunkti või avalikuks mõttevahetuseks esitatud päevakorrapunkti all nimetatud dokumendid, mida ei avalikustatud ringlusse laskmisel. 2006. aasta teises pooles tehti üle 225 dokumendi kättesaadavaks avaliku Interneti registri kaudu asjaomase nõukogu istungi eelõhtul.

Lisaks on võetud meetmeid selleks, et oluliselt parandada tehnilisi vahendeid nõukogu avalike arutelude ja mõttevahetuste ülekandmiseks kõikides Euroopa Liidu institutsioonide ametlikes keeltes, eelkõige Interneti kasutamise teel. Jätkuvad jõupingutused nõukogu istungite otseülekannete edasiseks parandamiseks.

¹⁸ Vt dokument 10633/1/06 REV 1, lk 23–24.

¹⁹ Vt eelkõige nõukogu 15. septembri 2006. aasta otsuse 2006/683/EÜ (millega võetakse vastu nõukogu kodukord) artiklit 8, ELT L 285, 16.10.2006, lk 47. Pärast COREPERi vastavasisulist otsust kohaldati avalike arutelude ja mõttevahetuste korraldamist nõukogus artikli 8 muudetud versioonis sätestatud kujul alates 1. juulist 2006, st isegi enne muudetud kodukorra ametlikku vastuvõtmist üldasjade nõukogu poolt 15. septembril 2006.

²⁰ ELT L 285, 16.10.2006, lk 63–64.

Nõukogu kodulehele lisati alarubriik "Avatud istungid", mis võimaldab huvitatud kodanikel vaadata Internetis ülekandeid ning lugeda kõiki nõukogu avatud istungitega seotud dokumente, samuti taustamärkusi ja pressiteateid ning – pärast iga avalikku arutelu, mis viib õigusakti üle hääletamiseni – ka üksikasjalikku hääletamise tulemust.

Eesistujariik esitas 2006. aasta detsembris nõukogule esialgse aruande, mis käsitleb üldise läbipaistvuspoliitika rakendamist ja sellest nõukogu töö tõhususele tuleneva mõju hindamist²¹. Põhjalikum läbivaatamine nende rakendamise ja mõju kohta üldisele läbipaistvuspoliitikale tehakse 2007. aasta lõpus, kui on saadud rohkem praktilisi kogemusi.

Samas kui uutel läbipaistvust tagavatel meetmetel ei tundunud esialgse hindamise ajal olevat negatiivset mõju nõukogu töö tõhususele²², oli 2006. aasta viimase kuue kuu jooksul oluliselt suurenenud nii õigusloome kui ka muude küsimustega seotud avalike istungite arv²³ ning registreeriti märkimisväärne hulk külastusi uutel lehekülgedel, mis võimaldavad juurdepääsu nõukogu avalike istungite ülekannetele ning nendega seonduvatele dokumentidele²⁴.

2. *Dokumentidele juurdepääsu käsitlev institutsioonidevaheline komitee*

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 15 lõike 2 kohaselt loodi 2002. aastal institutsioonidevaheline komitee, et uurida häid tavasid, lahendada võimalikke konflikte ja arutada üldsuse dokumentidele juurdepääsu tagamise tuleviku arengusuundi.

Komitee ei kohtunud vaatlusperioodi jooksul poliitilisel tasandil. Siiski toimusid 2006. aastal mitmed kohtumised nõukogu, parlamendi ja komisjoni nende talituste vahel, kes vastutavad määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaldamise eest, eesmärgiga uurida võimalusi kolme institutsiooni avalike registrite kasutajasõbralikkuse suurendamiseks ning võrrelda ja vahetada määruse kohaldamisel saadud praktilisi kogemusi, võttes arvesse kohtupraktikat seoses üldsuse juurdepääsuga dokumentidele.

²¹ Vt dok 15951/1/06 REV 1.

²² Põhjalikum läbivaatamine nende rakendamise ja mõju kohta üldisele läbipaistvuspoliitikale tehakse 2007. aasta lõpus, kui on saadud rohkem praktilisi kogemusi.

²³ 2006. aasta lõpuks oli nõukogu kodulehel registreeritud uutel lehekülgedel rohkem kui 40 000 külastust.

²⁴ 2006. aasta esimesel poolaastal toimus nõukogus avalikult 17% kõikidest õigusloomega seotud aruteludest, mis sama aasta teiseks pooleks kasvas 76%ni. Kokku käsitleti 2006. aasta teisel poolaastal avalikult 122 õigusloomega seotud küsimust (A- ja B-punktid) ning 45 küsimust, mis pole õigusloomega seotud (kõik B-punktid), mis teeb kokku 165 sellel ajavahemikul avalikult käsitletud küsimust.

3. *Määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta*

Euroopa Parlamendi ja nõukogu võtsid 2006. aasta septembris koos vastu määruse 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta EÜ institutsioonide ja organite suhtes²⁵.

Nagu juba mainitud eelmises dokumentidele juurdepääsu käsitlevas aastaaruandes, võtsid Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid vastu ja allkirjastasid ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni (Århusi konventsioon) 1998. aastal²⁶. Ühendus kiitis konventsiooni heaks 17. veebruari 2005. aasta nõukogu otsusega 2005/370/EÜ²⁷.

Määruse (EÜ) nr 1367/2006 alusel, mida hakatakse kohaldama alates 28. juunist 2007, on igal füüsilisel või juriidilisel isikul juurdepääsuõigus kõikide ühenduse institutsioonide ja organite valduses olevale keskkonnainfole²⁸. Määrusega (EÜ) nr 1049/2001 ettenähtud erandeid kohaldatakse juhul, kui keskkonnainfo kättesaadavuse taotlusi käsitlevatest määruse (EÜ) nr 1367/2006 konkreetsetest sätetest ei tulene teisiti.

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese ja kolmanda taande²⁹ puhul eeldatakse teabe avaldamise vastu ülekaalukat avalikku huvi, kui taotletud teave on seotud heitmetega keskkonda. Mis puutub määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud muudesse eranditesse, siis tõlgendatakse keeldumise põhjuseid kitsendaval viisil, võttes arvesse avalikustamise tulenevat avalikku huvi ning seda, kas taotletud teave seondub heitmetega keskkonda.

Lisaks määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 4 toodud eranditele võivad ühenduse institutsioonid ja organid keelata juurdepääsu keskkonnateabele, kui selle teabe avalikustamine kahjustaks keskkonnakaitset, näiteks kui teave on seotud haruldaste liikide paljunemiskohtadega³⁰.

²⁵ ELT L 264, 25.9.2006, lk 13.

²⁶ Vt nõukogu aastaaruannet dokumentidele juurdepääsu kohta 2004 (dok 8896/05), lk 11–13.

²⁷ Nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsus 2005/370/EÜ Århusi konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel, ELT L 1, 17.5.2005, lk 1.

²⁸ Seega hõlmab määrus (EÜ) nr 1367/2006 ka Euroopa Kohut, välja arvatud siis, kui kohus tegutseb õigusemõistjana.

²⁹ Välja avatud uurimine, eelkõige seoses ühenduse õiguse võimaliku rikkumisega; vt määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikli 6 lõige 1.

³⁰ Vt määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikli 6 lõige 2.

Määruses (EÜ) nr 1367/2006 ette nähtud keskkonnateabe kogumise ja levitamise sätted lähevad kaugemale määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklite 12 ja 13 sätetest. Automaatselt tehakse üldsusele kättesaadavaks järgmine teave:

- rahvusvaheliste lepingute, konventsioonide või kokkulepete tekstid, ühenduse keskkonnaalaste või keskkonnaga seotud õigusaktide ning keskkonnaga seotud poliitikate, kavade ja programmide tekstid;
- nimetatud dokumentide rakendamise eduaruanded;
- ühenduse õiguse rikkumist puudutavates menetlustes võetud sammud alates põhjendatud arvamuse etapist vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 226 lõikele 1;
- keskkonnaseisundi aruanded, mida komisjon on kohustatud avaldama ja levitama korrapärase, kuni nelja aasta pikkuste ajavahemike järel;
- keskkonda mõjutavate või mõjutada võivate tegevuste järelevalve tulemusel saadud andmed või nende kokkuvõtted;
- olulise keskkonnamõjuga load, keskkonnamõjude uuringud ja keskkonna osasid käsitlevad riskihindamised.

Asjakohastel juhtudel võivad ühenduse institutsioonid ja organid täita keskkonnateabe kogumise ja levitamise seotud nõudeid luues lingid Internetilehtedele, kust vastavat teavet võib leida.

V. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED

A. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED

Käesoleva aruande järgmises jaos osutatakse ainsale 2006. aastal esitatud kaebusele, mis käsitleb määruse nr 1049/2001 kohaldamist nõukogu poolt.

8. veebruaril 2006 ombudsmanile esitatud kaebus 386/2006/BM

See kaebus on esitatud nõukogu keeldumise kohta anda juurdepääs dokumendile 15066/05, milles on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) haldusnõukogu esimehe kiri nõukogu peasekretärile / ÜVJP kõrgele esindajale, mille lisa sisaldas kokkuvõtet eespool nimetatud haldusnõukogu 23. novembril 2005. aastal Alicantes toimunud 30. koosolekul võetud otsustest ning apellatsiooninõukogu esimehe kohale kandideerivate isikute loetelu.

Kuna taotletud dokument pärines Siseturu Ühtlustamise Ametist, konsulteeris nõukogu kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 4 nimetatud ametiga. Siseturu Ühtlustamise Amet nõustus 19. detsembril 2005 dokumendi väljastamisega, kuid nõudis, et nõukogu ei avalikustaks leheküljel 5 esitatud eespool nimetatud loetelus sisalduvate kandidaatide nimesid. Siseturu Ühtlustamise Ameti arvates on nende kandidaatide nimed kaitstud vastavalt määruse artikli 4 lõike 1 punktile b (eraelu kaitse).

Peasekretariaat andis oma 19. detsembri 2006. aasta vastuses taotleja esialgsele taotlusele loa kõnealusele dokumendile osaliseks juurdepääsuks nendel tingimustel, kuna ei näinud põhjust Siseturu Ühtlustamise Ameti hinnangust kõrvale kalduda. Järgnevalt kinnitas nõukogu seda seisukohta oma vastuses kordustaotlusele, milles taotleja palus institutsiooni läbi vaadata oma esialgne keeldumine dokumendile 15066/05 täieliku juurdepääsu andmiseks.

Ombudsmanile esitatud kaebuses väitis kaebaja, et nõukogu otsus talle mitte anda juurdepääsu Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsiooninõukogu esimehe valimisprotsessi tulemustele oli põhjendamatu ning nõudis juurdepääsu dokumendile, milles on näidatud tema nimi kõikjal, kus see võiks esineda, ning millest on kõrvaldatud vaid teiste lõplikku nimekirja kantud kandidaatide nimed.

Seejärel teavitas kaebaja ombudsmani oma valmisolekust nõustuda sellega, et kui nõukogu annab talle osalise juurdepääsu tema kohta käivat teavet sisaldavale dokumendile, oleks ta vastavalt määrusele 1049/2001 kohustatud andma sama osalise juurdepääsu ka kõigile teistele.

Oma arvamuses selle kaebuse kohta rõhutas nõukogu selle küsimuse kahte eri aspekti, nimelt: 1) küsimus, kas nõukogu kasutas vaidlustatud kordusotsuse vastuvõtmisel haldusomavoli, ning 2) küsimus, kas kaebaja poolt ombudsmanile esitatud kaebuses sisalduv täiendav teave võimaldaks nõukogul nüüd teistsugust otsust vastu võtta.

Nagu on eespool osutatud, oli nõukogu peasekretariaat alguses Siseturu Ühtlustamise Ametiga konsulteerinud vastavalt määruse 1049/2001 artikli 4 lõikele 4, mis sätestab järgmist: "*Kolmandate isikute dokumentide puhul konsulteerib institutsioon kolmanda isikuga, et hinnata, kas tuleks kohaldada lõike 1 või 2 erandit, välja arvatud juhul, kui on ilmne, et dokument tuleb avaldada või et seda ei tohi avaldada.*"

Nõukogu võttis oma arvamuses kaebuse kohta seisukoha, et ehkki on tõsi, et määruse artikli 4 lõike 4 kohaselt ei sõltu lõplik otsus kordustaotluste kohta enam dokumendi koostajast, on tõsi ka see, et artikli 4 lõiget 4 peab tõlgendama viisil, mis annab selle sõnastusele täieliku jõustatavuse. Peale asjaolu, et dokumendi koostaja oskab sageli kõige paremini hinnata võimalikku kahju, mida dokumendi avalikustamine võiks põhjustada, on ka väga ebatõenäoline, et kõnealuse määruse koostajad pidasid dokumendi koostanud kolmandate isikutega konsulteerimist puhtaks formaalsuseks. Artikli 4 lõike 4 toimimine eeldab vastastikkust usaldust institutsioonide ja organite vahel seoses nende vastavate dokumentide käsitlemisega. Seega ei või nõukogu Siseturu Ühtlustamise Ameti arvamust viimase poolt koostatud dokumendi kohta lihtsalt ignoreerida.

Sellisel taustal tuleks vaadata kõnealuse määruse artikli 4 lõike 4 kohaldamist nõukogu poolt. Tavaliselt nõukogu konsulteerib kolmanda osapoolega ning juhul, kui väljendatud arvamus ei ole selgelt põhjendamatu või ebaseaduslik, arvestab sellega.

Käesoleval juhul ei seisnenud küsimus selles, kas nõukogu oleks jõudnud Siseturu Ühtlustamise Ametiga täpselt samadele järeldustele. Pigem oli küsimuseks, kas Siseturu Ühtlustamise Ameti põhjendus oli selgelt ebaõige. Nõukogu otsuse kohaselt see nii ei olnud. Seega keelati juurdepääs kolmele nimele. Nõukogu arvates oli selline artikli 4 lõike 4 kohaldamise viis põhjendatud ja igati seaduslik. Lisaks minimeeris see riski, et nõukogu võtaks dokumendi koostanud kolmanda osapoole poolt vaidlustatud avalikustamise tulemusena õigusliku vastutuse.

Mis puutub teise küsimusse, siis uuris nõukogu, kas kaebaja poolt ombudsmanile antud täiendav teave võimaldaks nõukogul anda rohkem teavet, kuigi kaebus seda küsimust otsesõnu ei sisaldanud. Sel eesmärgil konsulteeris nõukogu uuesti Siseturu Ühtlustamise Ametiga.

Pärast teistkordset konsulteerimist ning arvestades, et kaebaja tundus olevat eelkõige huvitatud sellest, kas tema ise oli üks kolmest dokumendis nimetatud kandidaadist ning kui palju hääli tema poolt anti, võis nõukogu kaebajat teavitada sellest, et teda ei olnud dokumendis nimetatud.

Kõnealune juhtum on veel menetlemisel.

B. ÕIGUSLIKUD MEETMED

Dokumentidele juurdepääsu eeskirjade kohaselt tehtud otsused

2006. aastal ei teinud ühenduse kohtud ühtegi otsust seoses juurdepääsuga nõukogu dokumentidele. Euroopa Kohus tegi 1. veebruaril 2007 siiski otsuse kohtuasjas C-266/05 P, mille puhul hageja José María Sisón oli esitanud apellatsioonikaebuse Esimese Astme Kohtu 26. aprilli 2005 aasta otsuse suhtes seoses liidetud kohtuasjadega T-110/03, T-150/03 ja T-405/03³¹.

Selles kohtuasjas väitis hageja, et eespool nimetatud otsus tuleks tühistada järgmistel põhjustel:

- Esimese Astme Kohus oli põhjendamatuult piiranud õiguspärasuse kontrolli ulatust hageja argumente arvesse võtmata;
- õiguspärasuse kontrolli tulemuseks oli tegelikult nõukogu täielik otsustusõigus ning täielik keeldumine dokumentidele juurdepääsuõiguse andmisest; ning lisaks

³¹ Vt selle otsuse kokkuvõtet, mis on esitatud nõukogu 2004. aasta aruande lehekülgedel 31 ja 32.

- põhjendamiskohustusest keeldumine, millega rikuti EÜ asutamislepingu artiklit 253;
- Esimese Astme Kohus oli määruse 1049/2001 artikleid 4 ja 9 valesti tõlgendanud ja kohaldanud.

Oma otsuses heitis kohus need apellatsioonikaebuse toetuseks esitatud väited kõrvale ning lükkas apellatsioonikaebuse tagasi kui tervikuna alusetu.

Mis puutub apellatsioonikaebuse toetuseks esitatud esimest väidet, siis tuletas kohus meelde, et ühenduse kohtule EÜ artikliga 230 pandud õiguspärasuse kontrolli kohustuse ulatus võib sõltuvalt käsitletavatest valdkondadest varieeruda.

Käesoleval juhul võttis Esimese Astme Kohus õigesti seisukoha, et institutsioonil on laialdane kaalutusõigus juhul, kui ta põhjendab oma keeldumist juurdepääsu andmisest, viidates määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud avalike huvide kaitsele, ning et seega peab sellise otsuse õiguspärasuse kontroll ühenduse kohtu poolt piirduma menetlusnormide järgimise ja põhjenduste esitamise, asjaolude käsitlemise täpsuse ning samuti asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise kontrollimisega.

Lisaks oli Esimese Astme Kohtul õigus, kui ta asus seisukohale, et määruse artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud kohustuslike erandite kohaldamisel ei võeta arvesse taotleja võimalikku erilist huvi teda puudutavale dokumendile juurdepääsuks. Määruse 1049/2001 eesmärk on anda üldsusele institutsioonide dokumentidele juurdepääsuõigus üldiselt ning mitte sõnastamaks norme kaitsmaks erihuvi, mis ühel või teisel isikul võivad mõnele dokumendile juurdepääsuks olla³².

Mis puutub EÜ asutamislepingu artikli 253 väidetavasse rikkumisse, osutas Euroopa Kohus, et selle artikliga nõutav põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele, sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval ühenduse kohtuasutusel teostada kontrolli.

³² Vt 1. veebruari 2007. aasta otsust, punktid 43 ja 47.

Põhjendamise nõuet tuleb hinnata, arvestades juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ja huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust artikli 253 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades.

Antud juhul rakendas Esimese Astme Kohus neid põhimõtteid korrektselt ja ei rikkunud ühtegi õigusnormi, kui ta leidis, kuigi väga lühidal kujul, et nii täieliku kui ka osalise juurdepääsu keelamise puhul dokumentidele, mille avaldamist taotleti, on esimese keelava otsuse põhjendus siiski kohtuasja konteksti arvestades adekvaatne ja piisav, võimaldamaks hagejal hinnata juurdepääsu keelamise põhjuseid ja Esimese Astme Kohtul täita talle pandud seaduslikkuse kontrolli kohustust.

Esimese Astme Kohus võttis õigesti seisukoha, et selline lühidus on eelkõige põhjendatud *vajadusega mitte kahjustada tundlike huve, mida kaitsevad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses ja kolmandas taandes loodud erandid, avaldades teavet, mida need erandid konkreetselt peavad kaitsma*³³.

Mis puutub apellatsioonikaebuse esitaja poolt kaebuse toetuseks esitatud viimasesse väitesse, mis käsitleb dokumentidele juurdepääsu õiguse rikkumist määruse artikli 4 lõike 5 ja artikli 9 lõike 3 väära tõlgenduse tõttu siis osutas Euroopa Kohus, et dokumendid, millele nõukogu oli keeldunud juurdepääsuõigust andmast, olid tundliku sisuga dokumendid määruse 1049/2001 artikli 9 tähenduses, ning et tundlike dokumentide erilist laadi arvestades täpsustab määruse 1049/2001 artikli 9 lõige 3, et niisugused dokumendid kantakse registrisse või avalikustatakse üksnes nende nõusolekul, kellelt dokument pärineb.

Esimese Astme Kohtul oli seega õigus väita, et nende sätete põhjal *on tundliku sisuga dokumendi koostaja pädev keelama mitte ainult nimetatud dokumendi sisu vaid selle dokumendi olemasolu avaldamist ning järeldada, et nimetatud koostaja on pädev ka keelama tema enese nimetamist, juhul kui sellise dokumendi olemasolu saaks teatavaks*³⁴.

³³ Sama, punktid 80–82.

³⁴ Sama, punktid 101–102.

Euroopa Kohus tegi järelduse, et kuna Esimese Astme Kohtu poolt tehtud vaidlustatud kohtuotsuse õiguslik analüüs ja faktilised järeldused on juba iseenesest piisavad selle järelduse põhjendamiseks, mille kohaselt oli nõukogul alus keelduda dokumendi koostajat (antud juhul asjaomaseid riike) nimetamast, siis ei ole vaja analüüsida argumenti määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 halva tõlgenduse kohta, sest niisugune analüüs ei saaks mingil juhul seada nimetatud järeldust ega seega ka vaidlustatud otsuse resolutiivosa kahtluse alla.

Menetluses olevad kohtuasjad, mis käsitlevad nõukogu otsuseid keelduda juurdepääsu andmisest dokumentidele

Ühenduse kohtutes on praegu menetluses neli kohtuasja, milles on vaidlustatud nõukogu otsused keelduda dokumentidele juurdepääsu andmisest määruse nr 1049/2001 alusel, neist kahte mainiti juba nõukogu dokumentidele juurdepääsu käsitlevas 2004. aasta aruandes, millega lugeja peaks tutvuma³⁵.

Mis puutub kohtuasjadesse C-39/05 P, Rootsi Kuningriik v. nõukogu ja C-52/05 P, Maurizio Turco v. nõukogu, milles taotluse esitajad kaebasid edasi Esimese Astme Kohtu 23. novembri 2004. aasta otsuse kohtuasjas T-84/03 (Maurizio Turco v. nõukogu)³⁶, tuleks meenutada, et kohtu presidendi 19. aprilli 2005. aasta määrusega liideti need kohtuasjad kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.

Menetluses olevad kohtuasjad, mis käsitlevad komisjoni otsuseid keelduda dokumentidele juurdepääsu andmisest, mille puhul nõukogu sekkub kolmanda osapoolena.

Mis puutub eelmises aastaaruandes mainitud kahte kohtuasja, milles nõukogu kolmanda osapoolena menetlusesse astus, on kohtuasja T-5/05 Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. v. komisjon puhul hagi tagasi võetud. Seega kustutati see kohtuasi 22. jaanuari 2007. aasta otsusega Esimese Astme Kohtu registrist.

Nõukogu astub menetlusesse kohtuasjas T-444/05, S.p.A. Navigazione Libera del Golfo v. komisjon, milles hageja on kaudselt seadnud kahtluse alla määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 5 kehtivuse.

³⁵ Vt kokkuvõtet pooleliolevatest kohtuasjadest T-3/00, Pitsiorlas v. nõukogu ja EKP ning T-264/04 WWF-EPO v. nõukogu, mis on esitatud nõukogu aastaaruandes dokumentidele juurdepääsu kohta – 2004, lk 32–33.

³⁶ Vt otsust kohtuasjas T-84/03 (nõukogu 2004. aasta aruanne, lk 30–31), lõiked 62 ja järgmised. Nimetatud apellatsioonikaebuses väidab Turco muu hulgas, et Esimese Astme Kohus tõlgendas ja kohaldas valesti määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 sätestatud terminit "õigusnõustamine" ning et kohus eksis, kui ta kvalifitseeris kõnealuse õigusliku arvamuse "õigusnõustamiseks". Rootsi Kuningriik väidab oma avalduses, et Esimese Astme Kohus eksis, kui ta leidis, et õigusküsimustes avaldatud õigusteenistuse arvamuste suhtes kehtib "üldine salastatuse nõue".

VI. LÕPPMÄRKUSED

Nõukogu kogemus määruse nr 1049/2006 rakendamisel 2006. aastal rõhutab nõukogu avaliku registri tähtsust otsinguvahendina end ühenduse tasandil toimuvate arengutega kursis hoida soovivale üldsusele.

Nagu käesoleva aruande esimeses osas märgitud, on vaatlusperioodi jooksul registri kasutajate arv kasvanud 48,7% ja külastuste arv 61,8% (2006. aastal 1 722 354 ning 2005. aastal 1 064 039 külastust); see oli külastuste arvu neljas järjestikune iga-aastane tõus. Siinkohal tuleks rõhutada, et 65% 2006. aastal koostatud nõukogu dokumentidest – st 102 087 registris olevast 157 707 dokumendist – olid üldsusele otseselt kättesaadavad nende ringlusse laskmisel. Alates 1. veebruarist 2004 võib iga uue dokumendiga, millele nõukogu on andnud osalise juurdepääsu, tutvuda Interneti teel.

Vaatamata pärast ringlusse laskmist registri kaudu otseselt kättesaadavaks tehtud dokumentide arvu suurenemisele, täheldati vaatlusperioodil taotluste arvu ning eelkõige taotlustega seonduvate dokumentide arvu suurenemist (2006. aastal 11 353 ja 2005. aastal 9457).

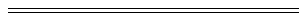
Tuleks samuti lisada, et juurdepääsutaotlused on peaaegu eranditult seotud dokumentidega, mis on registris loetletud, kuid ei ole selle kaudu otseselt kättesaadavad. Salastatud dokumente (45 dokumenti CONFIDENTIEL UE ja 904 dokumenti RESTREINT UE) oli asjaomaste dokumentide hulgas kokku 949 (8,5% 2006. aastal registreeritud dokumentidest); selliste dokumentide sageli väga keeruline läbivaatamine tähendab lisatööd mitte ainult nõukogu töötajatele, kes saabunud taotlustega kohe tegelema hakkavad, vaid samuti asjakohaseid dokumente koostavate mitmete ametite töötajatele, kes sageli peavad ise dokumendid määruse nr 1049/2001 alusel läbi vaatama.

Vaatamata läbivaadatavate toimikute järjest keerulisemale iseloomule saab nõukogu peasekretariaat sellest tuleneva kasvava halduskoormusega hakkama, samas pidades kinni määruses (EÜ) nr 1049/2001 ette nähtud tähtaegadest. Näitena võib tuua esialgsete taotluste käsitlemise aja, mis 2006. aastal oli keskmiselt 13 tööpäeva. Keskmise menetlemise aeg kordustaotluste korral, mis vaadatakse läbi informatsiooni töörühmas enne COREPERile ja nõukogule vastuvõtmiseks esitamist, oli 2006. aastal 24 tööpäeva võrreldes 26 tööpäevaga 2005. aastal.

Sellea seoses tuleks märkida ära informatsiooni töörühma panust kordustaotluste menetlemisse. Töörühm tuli 2006. aastal kokku 23 korral. Selle peamiseks ülesanneteks on läbi vaadata dokumendid, mille suhtes on esitatud kordustaotlus, ning samuti vaadata läbi ja viimistleda nimetatud taotluste vastuste kavandid, mis paljudel juhtudel hõlmavad keerulisi avaliku julgeoleku, kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimuste või rahvusvaheliste suhetega seotud küsimusi.

Nõukogu dokumentidele juurdepääsu määr 2006. aastal tõusis võrreldes 2005. aastaga (2006. aastal 87,7% ja 2005. aastal 81,2%). Lisaks tuleks neid arve vaadelda koostoimes taotletud dokumentide arvu suurenemisega (kuni 20%) ja eespool nimetatud pärast ringlusse laskmist vahetult registri kaudu kättesaadavaks tehtud dokumentide arvu suurenemisega (2006. aastal 102 087 ja 2005. aastal 77 832, mis tähendab eelmise aastaga võrreldes 31,2% suurenemist).

Juurdepääsutaotluste menetlemise ja nõukogu dokumentide registri avaliku kasutamise analüüsid näitavad, et 2006. aastal saavutati asutamislepingutes ja määruses nr 1049/2006 seatud eesmärgid.

1. Määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotluste arv

2002	2003	2004	2005	2006
2.391	2.830	2.160	2.100	2.224

2. Esialgsete taotlusega hõlmatud dokumentide arv

2002	2003	2004	2005	2006
9.349	12.565	12.907	9.457	11.353

3. Nõukogu peasekretariaadi poolt esialgses etapis avalikustatud dokumendid

2002	2003	2004	2005	2006
8.158	10.912	10.971	7.535	9.606
osaliselt/tervikuna 1.069 7.089	osaliselt/tervikuna 1.928 8.984	osaliselt/tervikuna 1.092 9.879	osaliselt/tervikuna 1.254 6.281	osaliselt/tervikuna 1.155 8.451

4. Kordustaotluste arv (kordustaotluse võib esitada, kui esialgne taotlus on tagasi lükatud)

2002	2003	2004	2005	2006
43	45	35	51	40

5. Kordustaotluste alusel nõukogu poolt läbivaadatud dokumentide arv + avalikustatud dokumentide arv

2002	2003	2004	2005	2006
144	162	198	253	142
89 osaliselt/tervikuna 65 24	64 osaliselt/tervikuna 42 22	113 osaliselt/tervikuna 36 77	130 osaliselt/tervikuna 60 70	99 osaliselt/tervikuna 53 46

6. Menetluseks tervikuna avalikustatud dokumentide määr³⁷

2002		2003		2004		2005		2006	
76,4%	88,6%	71,7%	87,4%	77%	85,7%	67,3%	81,2%	76,8%	87,7%

7. Avalikku registrisse kantud dokumentide arv + avalike / allalaaditavate dokumentide arv

2002		2003		2004		2005		2006	
448.236	257.052 (57.3%)	569.372	354.421 (62.2%)	691.410	454.473 (65.7%)	727.685	483.577 (66.4%)	849.117	565.222 (66,6%)

³⁷ Põhineb tervikuna (vasak veerg) või tervikuna + osaliselt (parem veerg) avalikustatud dokumentidel.

8. Taotlejate ametiprofiil (esialgsed taotlused)

		2002		2003		2004		2005		2006	
Kodani-kuühiskond	Keskkonnaalane huvirühm	26,7%		21,4%		21,8%		1,1%	17,2%	17,6%	
	Teised huvirühmad							4,5%			
	Tööstus/äri-sektor							10,4%			
	Valitsusvälistes organisatsioonid							1,2%			
Ajakirjanikud		2%		2,1%		2,6%		2,3%		2,3%	
Juristid		11%		13%		10,7%		10,2%		9,1%	
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	23,4%	26%	24%	26,5%	25,5%	27,7%	31%	32,3%	32,2%	34,5%
	Raamatukogu	2,6%		2,5%		2,2%		1,3%		2,3%	
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad, jt)		4,9%		8,4%		7,3%		6,2%		6,9%	
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		2,5%		2,3%		2,1%		2,4%		1,5%	
Muud		5,9%		9,3%		10,4%		12,6%		14,5%	
Amet märkimata		21%		17%		17,4%		16,8%		13,6%	

9. Taotlejate ametiprofiil (kordustaotlused)

		2002		2003		2004		2005		2006	
Kodanikuühiskond	Keskkonnalaane huvirühm							0%			0%
	Teised huvirühmad							3,2%			8,6%
	Tööstus/äri-sektor	16%		7,9%		10,4%		3,1%	9,4%	0%	8,6%
	Valitsusvälised organisatsioonid							3,1%		0%	
Ajakirjanikud		12%		5,3%		6,9%		6,3%		5,7%	
Juristid		12%		23,7%		17,2%		9,4%		11,4%	
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	28%	28%	34,2%	34,2%	34,5%	34,5%	28,1%	28,1%	51,4%	54,3%
	Raamatukogu	0%		0%		0%		0%		0%	
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad, jt)		0%		2,6%		0%		3,1%		0%	
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		12%		10,5%		10,4%		3,1%		0%	
Muud		4%		2,6%		10,3%		15,6%		11,4%	
Amet märkimata		16%		13,2%		10,3%		25%		8,6%	

10. Taotlejate geograafiline paiknemine (esialgsed taotlused)

	2002	2003	2004	2005	2006	
Belgia	27,5%	24,5%	27%	27,5%	26,1%	
Tšehhi Vabariik	0,1%	0,5%	0,9%	0,8%	1%	
Taani	2%	1,8%	1,7%	1,2%	1,3%	
Saksamaa	12,9%	14,4%	14,2%	12,7%	15,4%	
Eesti	0%	0,1%	0,1%	0,1%	0,4%	
Kreeka	1,2%	0,9%	0,9%	1,2%	1,3%	
Hispaania	6,4%	6,4%	4,7%	5,3%	5,7%	
Prantsusmaa	7,2%	6,1%	6,5%	7,7%	8,1%	
Iirimaa	1,3%	1,1%	0,8%	1%	0,9%	
Itaalia	4,7%	5,2%	6,6%	7%	6,6%	
Küpros	0%	0,3%	0,3%	0,1%	0,3%	
Läti	0%	0%	0,1%	0,1%	0,1%	
Leedu	0,1%	0,3%	0,3%	0,4%	0,4%	
Luksemburg	0,8%	2%	0,8%	0,6%	0,7%	
Ungari	0%	0,8%	0,7%	0,8%	0,4%	
Malta	0%	0,2%	0,3%	0,2%	0,2%	
Madalmaad	4,7%	4,9%	5,6%	7%	6%	
Austria	1,9%	2%	1,7%	2,1%	1,6%	
Poola	0,2%	1,5%	1,2%	1,4%	1,5%	
Portugal	1,8%	1,5%	0,6%	1%	1,1%	
Sloveenia	0%	0,4%	0,2%	0,2%	0,4%	
Slovakkia	0%	0,2%	0,4%	0,3%	0,3%	
Soome	0,5%	0,8%	0,4%	0,4%	0,5%	
Rootsi	2%	1,3%	1,7%	1,8%	1,6%	
Ühendkuningriik	9,9%	9,5%	8,1%	7,9%	7,8%	
Kolmandad riigid	Kandidaat-riigid	0%	0,3%	0,3%	1,3%	1,7%
	Muud	6,3%	5,1%	6,7%	6,7%	6,8%
Määratlemata	8,5%	7,9%	7,2%	3,2%	1,8%	

11. Taotlejate geograafiline paiknemine (kordustaotlused)

		2002	2003	2004	2005	2006
Belgia		20%	26,3%	48,3%	28,1%	17,1%
Tšehhi Vabariik		0%	0%	0%	0%	0%
Taani		8%	0%	3,5%	0%	0%
Saksamaa		20%	15,8%	3,5%	12,5%	22,8%
Eesti		0%	0%	0%	0%	0%
Kreeka		0%	0%	0%	0%	0%
Hispaania		4%	0%	3,4%	3,1%	0%
Prantsusmaa		8%	5,3%	0%	3,1%	5,7%
Iirimaa		0%	0%	0%	0%	0%
Itaalia		4%	0%	10,3%	9,4%	8,6%
Küpros		0%	0%	0%	3,1%	0%
Läti		0%	0%	0%	0%	0%
Leedu		0%	0%	0%	0%	0%
Luksemburg		0%	0%	0%	0%	0%
Ungari		0%	0%	0%	0%	2,9%
Malta		0%	0%	0%	0%	0%
Madalmaad		8%	29%	6,9%	9,4%	8,6%
Austria		0%	0%	0%	6,3%	0%
Poola		0%	2,6%	0%	0%	2,9%
Portugal		0%	0%	0%	0%	0%
Sloveenia		0%	0%	0%	0%	0%
Slovakkia		0%	0%	0%	0%	0%
Soome		0%	0%	0%	0%	0%
Rootsi		4%	0%	0%	3,1%	2,8%
Ühendkuningriik		20%	18,4%	20,7%	18,8%	22,9%
Kolmandad riigid	Kandidaat-riigid	0%	0%	0%	0%	0%
	Muud	0%	2,6%	3,4%	3,1%	5,7%
Määratlemata		4%	0%	0%	0%	0%

12. Sektor

	2002	2003	2004	2005	2006
Põllumajandus, kalandus	4,6%	4,7%	4,6%	4,2%	5,9%
Siseturg	14,7%	16,3%	14,2%	6,2%	4,6%
Teadusuuringud	0,3%	0,1%	0,3%	0,3%	0,6%
Kultuur	0,8%	0,5%	0,2%	0,5%	1,1%
Haridus/noored	0,9%	0,8%	1,4%	0,7%	1,2%
Tööstus	1,8%	0,5%	0,4%	0,4%	0,3%
Konkurentsivõime	0%	0,2%	2,2%	5,3%	5,8%
Energeetika	2,9%	2,9%	1,4%	1,6%	1,1%
Transport	5,1%	4,4%	4,9%	5,3%	3,8%
Keskkond	7,9%	5,2%	6,8%	7,7%	6,6%
Tervise- ja tarbijakaitse	2,5%	4%	4,3%	3,1%	2,3%
Majandus- ja rahanduspoliitika	10,7%	9,1%	3,3%	2,9%	2,6%
Maksu- ja rahandusküsimused	0%	6%	3,2%	4,4%	2,5%
Välissuhted – ÜVJP	8,6%	9,1%	14,6%	12,8%	14,3%
Kodanikukaitse	0,4%	0%	0,3%	0,1%	0,1%
Laienemine	2,2%	2,4%	1,8%	2,2%	1,8%
Kaitsepoliitilised ja sõjalised küsimused	0%	0,7%	2,9%	2,5%	2,4%
Arenguabi	0,4%	0,2%	0,3%	0,7%	0,7%
Regionaalpoliitika ning majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus	0,3%	0,1%	0%	0,9%	1,2%
Sotsiaalpoliitika	3,3%	3,5%	2,7%	3%	2,9%
Justiits- ja siseküsimused	24,4%	22%	20,1%	22,5%	24,5%
Õigusküsimused	2%	1,6%	2,5%	3,5%	3,8%
Institutsioonide tegevus	1,6%	1,2%	1,5%	1,3%	1,7%
Liidu rahastamine (eelarve, statuut)	0,9%	1%	0,3%	0,2%	0,6%
Läbipaistvus	0,9%	0,8%	0,9%	0,3%	0,6%
Üldpoliitilised küsimused	1,6%	1,2%	1,7%	1%	1%
Parlamentarsed küsimused	0%	1,1%	2,9%	5,4%	5,5%
Mitmesugused küsimused (rohkem kui viis valdkonda)	0%	0%	0,3%	0,4%	0,4%

13. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi poolt esialgses etapis antud vastused)

	2002		2003		2004		2005		2006	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	268	23,1%	270	16%	440	21%	302	15,8%	253	17,1%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	1	0,1%	62	3,8%	218	11%	123	6,4%	67	4,5%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	299	24,6%	482	28,7%	330	16,2%	395	20,6%	182	12,3%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	10	0,7%	13	0,7%	21	1,1%	16	0,8%	1	0,1%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	2	0,2%	5	0,3%	13	0,7%	4	0,2%	5	0,3%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	1	0%	0	0%	0	0%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	136	11,4%	190	10,9%	197	8,8%	34	1,8%	29	2%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	1	0%	4	0,3%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	341	28,1%	547	31,2%	697	33,3%	925	48,3%	637	43,2%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	131	11,3%	141	8,4%	158	7,8%	116	6,1%	298	20,2%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	6	0,5%	0	0%	1	0,1%	0	0%	0	0%

14. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi vastused kordustaotlustele)

	2002		2003		2004		2005		2006	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	3	5,4%	4	4%	24	27%	61	49,6%	16	37,2%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	0	0%	2	2%	22	25,9%	7	5,7%	7	16,3%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	4	7,3%	61	61,6%	19	21,2%	25	20,3%	6	14%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	0	0%	7	7,1%	0	0%	0	0%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	14	23,6%	7	7,1%	4	4,7%	0	0%	2	4,6%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	21	38,2%	14	14,2%	10	11,8%	14	11,4%	3	7%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	14	25,5%	4	4%	8	9,4%	16	13%	9	20,9%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

15. Keskmise tööpäevade arv, mis kulus taotlusele või Euroopa ombudsmanile esitatud kaebusele vastamiseks

	2002	2003	2004	2005	2006
Esialgsete taotluste korral	10 (2391 taotlust)	7 (2830 taotlust)	9 (2160 taotlust)	13 (2100 taotlust)	14 (2224 taotlust)
Kordustaotluste korral ³⁸	24 (43 taotlust)	23 (45 taotlust)	24 (35 taotlust)	26 (51 taotlust)	24 (40 taotlust)
Kaalutud keskmine (esialgne + kordusetapp)	10,25	7,25	9,24	13,31	14,17
Ombudsman ²	63	46	36	38	57

16. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 7 lõike 3 ja artikli 8 lõike 2 alusel pikendatud tähtajaga taotluste arv

	2002	2003	2004	2005	2006
Esialgsete taotlused	148 taotlust 2391 taotlusest, mis on 6,2% taotlustest	134 taotlust 2830 taotlusest, mis on 4,7% taotlustest	192 taotlust 2160 taotlusest, mis on 8,8% taotlustest	327 taotlust 2100 taotlusest, mis on 15,6% taotlustest	414 taotlust 2224 taotlusest, mis on 18,6% taotlustest
Kordustaotlused ²	29 taotlust [43 taotlusest]	37 taotlust [45 taotlusest]	24 taotlust [35 taotlusest]	40 taotlust [51 taotlusest]	32 taotlust [40 taotlusest]

³⁸ Kordustaotlused ja kaebused Euroopa ombudsmanile vaatavad läbi nõukogu informatsiooni töörühm ja alaliste esindajate komitee (COREPER II). Vastused taotlejatele ja Euroopa ombudsmanile võtab vastu nõukogu.

Euroopa Liidu Nõukogu

Nõukogu aastaaruanne dokumentidele juurdepääsu kohta – 2006

2007 — 37 p. — 21 x 29,7 cm

ISBN 978-92-824-2213-7

ISSN 1830-4060

ISBN 978-92-824-2213-7

9 789282 422137

ISSN 1830-4060